

Dosarul nr. 2r-7/22

2-17134710-01-2r-04012022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – V.Puica

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – A.Panov, L.Pruteanu, I.Țurcan

DECIZIE

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând recursul declarat de ÎI "Nicolaev V.G",

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Terlița Alexei către ÎI "Nicolaev V.G", intervenienți accesorii Serviciul Vamal RM și Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală, cu privire la constatarea încălcării dreptului exclusiv asupra mărcii, încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

și la cererea de chemare în judecată depusă de ÎI "Nicolaev V.G" către Terlița Alexei, intervenienți accesorii Serviciul Vamal RM și Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală, cu privire la declararea nulității înregistrării mărcii și decăderea din dreptul asupra mărcii,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2021, prin care a fost restituit apelul declarat de ÎI "Nicolaev V.G", prin intermediul avocatului Criclivii Sergiu, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 25 februarie 2021,

c o n s t a t ă :

La 29 septembrie 2009, ÎI "Nicolaev V.G" a depus cerere de chemare în judecată către Terlița Alexei, intervenienți accesorii Serviciul Vamal RM și Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală, cu privire la declararea nulității înregistrării mărcii TEZIS cu nr.17432 după Terlița Alexei și decăderea din dreptul asupra mărcii.

La 07 octombrie 2009, Terlița Alexei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către ÎI "Nicolaev V.G", intervenienți accesorii Serviciul Vamal RM și Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală, cu privire la constatarea încălcării dreptului exclusiv asupra mărcii, încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2010, cererile de chemare în judecată depuse de ÎI "Nicolaev V.G" și de Terlița Alexei, au fost conexate într-un singur proces civil.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 25 februarie 2021, cererea de chemare în judecată depusă de ÎI "Nicolaev V.G" a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Terlița Alexei.

S-a constatat încălcarea de către ÎI "Nicolaev V.G" a dreptului exclusiv a lui Terlița Alexei asupra mărcii nr.17342 TEZIS, înregistrată la 25 noiembrie 2008.

S-au încasat de la ÎI "Nicolaev V.G" în beneficiul lui Terlița Alexei sumele de 12375 dolari SUA, cu titlu de despăgubiri pentru neglijarea dreptului asupra mărcii, și de 39436,20 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

S-a încasat de la ÎI "Nicolaev V.G" în beneficiul statului suma de 6591,64 lei, cu titlu de taxă de stat.

La 26 martie 2021, ÎI "Nicolaev V.G", prin intermediul avocatului Criclivîi Sergiu, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 25 februarie 2021, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depuse de Terlița Alexei și, respectiv, admitere a acțiunii depuse de ÎI "Nicolaev V.G".

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2021, nu s-a dat curs cererii de apel și s-a comunicat apelantei ÎI "Nicolaev V.G" despre necesitatea prezentării cererii de apel motivate întocmită în conformitate cu exigențele Legii și a taxei de stat în mărime de 4943,73 lei, acordându-i pentru aceasta un termen de 10 zile din momentul recepționării prezentei încheieri.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2021, cererea de apel depusă de ÎI "Nicolaev V.G", prin intermediul avocatului Criclivîi Sergiu, a fost restituită, în temeiul art.369 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură civilă.

La 26 noiembrie 2021, ÎI "Nicolaev V.G" a depus cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2021.

În motivarea cererii de recurs s-a indicat că, ÎI "Nicolaev V.G" nu a recepționat nici încheierea prin care nu s-a dat curs cererii de apel, și nici încheierea prin care cererea de apel a fost restituită.

În context, recurenta a remarcat că în conformitate cu încheierea Curții de Apel Chișinău, prin care nu s-a dat curs cererii de apel, cererea de apel motivată și dovada achitării taxei de stat, urmau a fi prezentate în termen de 10 zile de la recepționarea actului judecătoresc.

Astfel, dat fiind faptul că despre acest act procedural, ÎI "Nicolaev V.G" a aflat abia la 11 noiembrie 2021, când a luat cunoștință de materialele cauzei, consideră că prin depunerea la 22 noiembrie 2021 a cererii de apel motivată cu anexarea dovezii achitării taxei de stat, a înlăturat neajunsurile indicate de instanța de judecată, iar ca urmare, instanța de apel a emis o încheiere pasibilă de a fi casată.

La 10 ianuarie 2022, Terlița Alexei, prin intermediul avocatului Iorga Iulian, a depus referință asupra recursului declarat de ÎI "Nicolaev V.G", solicitând restituirea acestuia sau, respingerea lui și menținerea încheierii atacate cu recurs.

La 25 ianuarie 2022, a fost înregistrată referința Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a RM, asupra recursului declarat de ÎI "Nicolaev V.G", intimata lăsând la discreția instanței soluționarea cauzei.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2021, a fost expediată părților, la 20 septembrie 2021 (f.d.224 vol.V), însă dovada recepționării acesteia nu a fost constatată.

Astfel, Colegiul civil consideră că recursul depus de ÎI "Nicolaev V.G" la 26 noiembrie 2021, este în termen.

Studiind materialele dosarului, în raport cu temeiurile invocate în cererea de

recurs și prevederile legale aplicabile la caz, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎI "Nicolaev V.G" este neîntemeiat și necesită a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs, emisă după examinarea recursului împotriva încheierii, rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

În speță se constată că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2021, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de ÎI "Nicolaev V.G", prin intermediul avocatului Criclivii Sergiu, împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 25 februarie 2021, și s-a comunicat apelantei despre necesitatea prezentării cererii de apel motivate întocmită în conformitate cu exigențele Legii și a taxei de stat în mărime de 4943,73 lei, acordându-i pentru aceasta un termen de 10 zile din momentul recepționării prezentei încheieri.

Ulterior, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2021, cererea de apel depusă de ÎI "Nicolaev V.G", prin intermediul avocatului Criclivii Sergiu, a fost restituită, în temeiul art.369 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură civilă.

Analiza situației de fapt și de drept atestă faptul că actul de discreție al Curții de Apel Chișinău, prin care a fost restituită cererea de apel, este întemeiat.

Cu referire la normele ce ghidează procedura punerii pe rol a cererii de apel, instanța de recurs menționează că, potrivit art. 368 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel, în termen de 10 zile de la repartizarea dosarului, dispune printr-o încheiere, fără înștiințarea participanților la proces, să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

În conformitate cu prevederile art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin. (1).

Instanța de recurs reține că, încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2021, prin care nu s-a dat curs cererii de apel depusă de ÎI "Nicolaev V.G", prin intermediul avocatului Criclivii Sergiu, a fost expediată la 28 iulie 2021, la adresa electronică a avocatului, indicată în cererea de apel sercriclivii@gmail.com. (f.d.190, 212, vol.V)

De asemenea, este de remarcat faptul că trimiterile electronice prin intermediul tehnicii de calcul și rețelei Internet se efectuează imediat. Prin urmare, în speță, termenul acordat pentru înlăturarea neajunsurilor a început să curgă la 29 iulie 2021, ziua imediat următoare zilei în care a fost expediată încheierea care impunea la un anumit comportament procedural și a expirat la 09 august 2021 (zi de luni).

Astfel, luând în calcul cele relatate supra, instanța de recurs remarcă obligațiunea apelantei, în baza art.365 din Codul de procedură civilă, de a respecta cerințele impuse de lege pentru conținutul cererii de apel, până la soluționarea chestiunii privind primirea pe rol a cererii de apel, și anume de a prezenta cererea de apel

motivată și dovada achitării taxei de stat, sarcină procedurală care însă nu a fost realizată.

Prin urmare, constatând neînlăturarea neajunsurilor indicate în încheierea de a nu da curs cererii de apel, instanța de recurs consideră întemeiată concluzia instanței de apel, privind restituirea cererii de apel.

Mai mult ca atât, instanța de recurs menționează că potrivit art. 75, alin.(4) din Codul de procedură civilă, actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

Prin urmare, dat fiind faptul că încheierea prin care nu s-a dat curs cererii de apel, a fost expediată la adresa electronică a avocatului apelantei/recurentă, Criclivii Sergiu, indicată în cererea de apel, instanța de recurs consideră irelevante argumentele recurente, cu referire la faptul că ÎI "Nicolaev V.G" nu a recepționat încheierea respectivă și că nu a cunoscut despre obligațiunea prezentării apelului motivat și a dovezii de achitare a taxei de stat.

Totodată, Colegiul remarcă, că este afectat principiul disponibilității apelantei de a se folosi cu bună-credință de drepturile procedurale stabilite la art. 61 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care pe parcursul perioadei ce s-a scurs din data depunerii cererii de apel nemotivate de la 26 martie 2021 și până la 09 august 2021, nu s-a ținut cont de actele procedurale emise în cadrul procesului de judecată, or, partea procesului cunoștea și fără intervenția instanței de apel despre obligația de a întreprinde toate măsurile procedurale necesare, de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a îndeplini cerințele legale, fapt însă ignorant de aceasta.

Este de menționat faptul că, potrivit jurisprudenței CEDO, părților pe dosar le revine obligația de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție, însă, totodată, în conformitate cu principiile generale unanim recunoscute și normele dreptului internațional, la fixarea termenului limită de înlăturare a neajunsurilor, precum și a celui de prezentare a părților în ședința de judecată, instanța de judecată urmează să țină cont de proporționalitatea raporturilor juridice legate de disponibilitatea părților și rolul judecătorului în procesul civil. Importanța acestui fapt este determinată de echilibrul care trebuie menținut între puterea pe care o deține partea și cea cu care este investită instanța prin lege, în scopul de a exclude orice aparență, iar aplicarea dispozițiilor legale să fie în așa fel, încât să evite aplicarea sancțiunilor procedurale, acolo unde este posibil.

La fel, Colegiul reține că actul judecătoresc de procedură implică cert obligația pozitivă a apelantei de a prezenta apelul motivat și a achita taxa de stat la depunerea cererii de apel, iar nerealizarea acestei sarcini procedurale denotă întrunirea în speță a temeiurilor legale pentru restituirea cererii de apel.

Colegiul relevă că, potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în

funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Articolul 6 par. (1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par. (1) al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Din această perspectivă, Colegiul civil concluzionează că, recursul declarat de ÎI "Nicolaev V.G", împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2021, este neîntemeiat, iar actul de discreție al instanței de apel urmează a fi menținut.

În temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de ÎI "Nicolaev V.G".

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2021, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Terlița Alexei către ÎI "Nicolaev V.G", intervenienți accesorii Serviciul Vamal RM și Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală, cu privire la constatarea încălcării dreptului exclusiv asupra mărcii, încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată, și la cererea de chemare în judecată depusă de ÎI "Nicolaev V.G" către Terlița Alexei, intervenienți accesorii Serviciul Vamal RM și Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală, cu privire la declararea nulității înregistrării mărcii și decăderea din dreptul asupra mărcii.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas